

УДК 338.637.1

DOI: 10.36550/2522-9230-2022-12-124-128

Колбіна Наталія Григорівна,аспірантка кафедри адміністративного, фінансового та інформаційного права
факультету міжнародної торгівлі та права

Київського торговельно-економічного університету

e-mail: demidenkov@ukr.net

<https://orcid.org/0000-0001-6139-9279>

СФЕРА ХАРЧУВАННЯ ЯК ОБ'ЄКТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Автором досліджено наукові позиції щодо сфери харчування як об'єкту адміністративно-правового дослідження.

Визначено, що: 1. сфера харчування є полівидовою, тобто її зміст, специфіку, напрямки розвитку варто розглядати в аспекті чинника забезпечення здоров'я нації; публічного адміністрування; складової економіки; елемента промислової безпеки держави, що є видовим елементом національної безпеки; маркетингової діяльності; 2. державна політика в сфері харчування носить несистемний характер, що виражається у відсутності заходів стимулювання операторів-виробників сфери харчування, а навпаки, в застосуванні зі сторони держави жорстких адміністративних заходів (постійні і непланові перевірки підприємств виробників, наявність великої кількості форм звітності та подання статистичних даних тощо); 3. необхідність забезпечення безперервного ланцюгового процесу в сфері харчування – «державо-оператор-виробник харчування-покупець». В даному випадку покупець завжди може бути споживачем, натомість споживач не завжди є покупцем (наприклад, продукти дитячого харчування, де вибір продукту робить саме покупець, тоді як споживачем є дитина); 4. конкурентно-спроможну динаміку розвитку сфери харчування, і сфери дитячого харчування зокрема, визначають соціально-демографічні, економічні чинники та купівельна спроможність покупців; 5. необхідним є запровадження заходів державної підтримки з метою модернізації виробничих потужностей підприємств сфери харчування, наприклад, в рамках державно-приватного партнерства; 6. зношеність виробничих потужностей та високий адміністративний тиск на суб'єктів господарювання сфери харчування негативним чином впливають на якість та безпечність харчових продуктів та розвиток сфери харчування в цілому; 7. необхідним є забезпечення умов діалогу між бізнесом сфери харчування та державою в особі уповноважених компетентних суб'єктів.

Ключові слова: дитяче харчування, дитячі суміші, міжнародно-правове регулювання, Європейський Союз, адаптація законодавства.

Kolbina N. NUTRITION AS AN OBJECT OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL RESEARCH

The author explores scientific positions on the field of nutrition as an object of administrative and legal research.

It is determined that: 1. the sphere of nutrition is a multi-species, ie its content, specifics, directions of development should be considered in terms of the factor of ensuring the health of the nation; public administration; component of the economy; element of industrial security of the state, which is a specific element of national security; marketing activities; 2. State policy in the field of food is unsystematic, which is expressed in the absence of measures to stimulate food producers, and vice versa, in the application of strict administrative measures by the state (constant and unscheduled inspections of producers, availability of many reporting forms and data, etc.); 3. the need to ensure a continuous chain process in the field of food - "state-operator-producer of food-buyer". In this case, the buyer can always be the consumer, but the consumer is not always the buyer (for example, baby food, where the choice of product is made by the buyer, while the consumer is the child); 4. competitive dynamics of the development of nutrition, and the field of baby food in particular, determine the socio-demographic, economic factors and purchasing power of buyers; 5. It is necessary to introduce measures of state support in order to modernize the production capacity of food enterprises, for example, in the framework of public-private partnership; 6. depletion of production capacity and high administrative pressure on food business entities negatively affect the quality and safety of food and the development of the food industry as a whole; 7. It is necessary to ensure the conditions for dialogue between the food business and the state in the face of authorized competent entities.

Key words: baby food, baby formula, international legal regulation, European Union, adaptation of legislation.

Постановка проблеми. Сфера дитячого харчування є елементом більш широкого поняття сфера харчування. Окрему увагу дослідженню понятійно-категоріального апарату, види дитячого харчування, особливості корисних складових продуктів дитячого харчування, державного управління в сфері дитячого харчування, засоби публічного адміністрування сферою дитячого харчування були предметом наукових досліджень широкого кола науковців різних сфер публічного адміністрування. З огляду на компетенцію вчених та предмет їхніх наукових пошуків сфера харчування та сфера дитяче харчування, зокрема, постійно перебуває під пристальною увагою та широким спектром досліджуваних питань. На нашу думку, це є логічним, адже, сфера харчування є однією з найнеобхідніших сфер суспільного життя, що відповідає за фізичне здоров'я населення.

Стан дослідження. Слід відзначити, що науковці досліджують сферу дитячого харчування з різних точок зору:

1. як окрему сферу публічного адміністрування (О.В. Запотоцька, О.С. Крушук, Л.В. Лосюк, Т. В.

Маланчук, С.М. Орехов);

2. як складовий обов'язковий елемент харчової промисловості (Т.Л. Мостенської, О.В. Медведенко, А.О. Заїнчковського, В.І. Смоляр, О.П. Сологуб, Д.Ф. Крисанов, Л.В. Дейнеко, Н.Г. Слободян);

3. як елемент економічної діяльності держави (Н.А. Головіна, О.В. Булгакова, Г.Є. Поліщук, Н.С. Юрченко);

4. як сферу життєвих інтересів населення (М.П. Гуліч, Л.Ф. Павлоцька, Н.В. Дуденко, В.В. Євлаш);

5. як елемент продовольчої безпеки держави (Т.В. Маланчук, Н.М. Сіренко).

Мета статті – здійснення аналізу наукових досліджень в яких досліджувалися питання харчування та безпосередньо, сфери дитячого харчування.

Виклад основного матеріалу дослідження. Наразі дослідимо позиції науковців за окремими напрямками їхніх наукових досліджень щодо визначення змістовних особливостей різних складових сфери харчування та дитячого харчування, зокрема.

Науковець-адміністративіст О.В. Запотоцька в монографічному дослідженні «Управління сферою безпечності та якості харчової продукції в Україні : адміністративно-правове дослідження» доводить, що публічне адміністрування у сфері безпечності та якості харчової продукції – це регламентована нормативно-правовими актами діяльність суб'єктів публічного адміністрування у сфері безпечності та якості харчової продукції, спрямована на виконання нормативно-правових актів шляхом прийняття адміністративних рішень щодо забезпечення безпечності та якості харчової продукції. Механізм публічного адміністрування у сфері безпечності та якості харчової продукції - являє собою взаємопов'язану, злагоджену організацію забезпечення компетентними органами публічної адміністрації та її посадовими особами, шляхом застосування розгалуженої системи правових засобів, безпечності та якості харчових продуктів, захисту та задоволення потреб споживача. Складовими структури зазначеного механізму визначаються: суб'єкт і об'єкт адміністрування; система нормативно-правових актів та засоби адміністрування сферою безпечності та якості харчової продукції [1, с.363-364].

Науковець наводить авторську класифікацію видів харчових продуктів взявши за основу наступні класифікаційні групи: за ознакою призначення; за природним походженням; за ознакою хімічного складу; за збагаченням речовинами різного походження; функціональні харчові продукти; з урахуванням лікувальної дії; за вмістом корисних речовин; за віковими категоріям; за видами теплової обробки; згідно розміщення товару у торгових мережах; за ступенем обробки; за ступенем забруднення; за методами консервування. Водночас, виокремлює засобами публічного адміністрування безпечності та якості харчових продуктів під якими пропонує розуміти регламентовані правовими нормами способи, які застосовуються публічною адміністрацією для ефективного адміністрування безпечності та якості харчових продуктів. Відповідно для адміністрування безпечності та якості харчових продуктів застосовують такі адміністративні засоби як: ліцензії, квоти, стандарти тощо [1, с.364].

До того ж, О.В. Запотоцькою вперше було внесено пропозицію та розроблено Кодекс безпечності та якості харчової продукції. Окрему увагу приділено вимогам безпечності та якості харчових продуктів, в тому числі, безпечності та якості продуктів дитячого харчування. Окрім того, було акцентовано увагу на розбіжностях норм національного законодавства щодо характеристик харчових продуктів, їх властивостей, вимог якості та безпечності з вимогами законодавства ЄС. Слід відзначити, що безумовно дана монографія стала першим науковим доробком в якому комплексно розкрито особливості сфери харчування як самостійної сфери публічного адміністрування.

О. С. Крушук в своєму дисертаційному дослідженні «Правове регулювання переміщення продуктів харчування через митний кордон України» особливу увагу приділив розкриттю поняття та елементів механізму переміщення продуктів харчування через митний кордон України. Розкрив систему суб'єктів правовідносин, які беруть участь у переміщенні продуктів харчування через митний кордон України, їх повноваження та компетенцію; виокремив специфіку переміщення продуктів харчування через митний кордон України; визначив порядок митного контролю при переміщенні продуктів харчування через митний кордон України; розкрив особливості здійснення митного оформлення при переміщенні продуктів харчування через митний кордон України; виокремив заходи митно-тарифного і нетарифного регулювання щодо переміщення продуктів харчування через митний кордон України; дослідив специфіку адміністративної відповідальності за порушення порядку переміщення через митний кордон продуктів харчування.

С. М. Орехов в дисертаційному дослідженні «Адміністративно-правове регулювання в галузі стандартизації, якості продукції, метрології і сертифікації» розкрив науковий підходи щодо дослідження адміністративно-правового регулювання в галузі стандартизації, якості продукції, метрології і сертифікації; дослідив поняття та елементи адміністративно-правового механізму регулювання відносин в галузі стандартизації, якості продукції, метрології і сертифікації; розкрив поняття та особливості адміністративної відповідальності за правопорушення в галузі стандартизації, якості харчової продукції, метрології і сертифікації.

Л.В. Лосяк в дисертаційному дослідженні «Адміністративно-правові засади здійснення сертифікації у сфері забезпечення якості продукції в Україні» розглянув питання, що стосуються теоретико-

методологічних засад здійснення сертифікації в Україні; порядку організації здійснення сертифікації у сфері забезпечення якості харчової продукції; виокремив шляхи удосконалення адміністративно-правового регулювання здійснення сертифікації якості харчової продукції в Україні.

Т. В. Маланчук дослідив проблеми адміністративно-правового регулювання торгівлі продуктами з маркуванням еко-знаками. Визначено, що основним стримуючим фактором розвитку роздрібною торгівлі органічними продуктами харчування в Україні є відсутність державного регулювання даного сегмента споживчого ринку. Досить часто до адміністративних методів державного регулювання внутрішньої торгівлі ставляться негативно, оскільки в умовах ринкових відносин державний вплив повинен ставати все менш відчутним. Однак, Т.В. Маланчук акцентує увагу, що у період економічного спаду і розбалансування економіки вони стають головними інструментами регулювання торговельних відносин. А поки що, на жаль, продукти, які мають маркувальні зображення органічного чи безпечного походження, не можуть гарантувати ні безпеки, ні якості [2, с.32].

Більшого наукового вивчення сфера харчування та дитячого харчування отримала з точки зору економічної їх значущості.

Г.Є. Поліщук дослідив роль та значення підприємств, які виробляють та реалізують дитяче харчування на економіку України. Відзначив, що основну роль у виробництві продуктів дитячого харчування відіграють підприємства галузі, оскільки тільки у промислових умовах можливо застосовувати сучасне обладнання, забезпечувати потребу дітей у спеціалізованих продуктах впродовж усього року у різних географічних регіонах, досягати високого рівня ресурсо-заощадження, високої конкурентоспроможності. Динаміку розвитку ринку дитячого харчування визначають соціально-демографічні зміни і платіжна спроможність населення [3; 5, с.23].

Науковцем визначено, що однією з особливостей розвитку ринку дитячого харчування є нерівномірність його різних асортиментних сегментів. Нові види продуктів дитячого харчування розроблюють відповідно до існуючих медико-біологічних вимог, які базуються на сучасній концепції адекватного харчування [4]. Нині в Україні промислове виробництво продуктів дитячого харчування, особливо рідких і пастоподібних, знаходиться у доволі критичному стані, оскільки не відповідає потребам споживачів як за обсягами виробництва, так і за асортиментом, а також не витримує конкуренції з імпортними продуктами, зокрема за якістю упаковки та оформленням. Існуючі вітчизняні розробки широко не впроваджуються через слабку матеріально-технічну і фінансову базу галузі. Нестаток спеціалізованого харчування для дітей також спричинений невідповідністю його стандартам і нормативам, а також відсутністю повного забезпечення законодавчо-нормативної бази за деякими групами продукції. У цьому негативну роль відіграє також певна неготовність системи нагляду за якістю і безпекою продуктів харчування для дітей. Реальну небезпеку для споживачів являє забруднення продуктів важкими металами через викиди промислових підприємств і транспорту, застосування антибіотиків у тваринництві та хімікатів і добрив у рослинництві [5, с.23].

Автор відзначає, що якість продуктів харчування це комплексна проблема, що передбачає, в першу чергу, вирішення загальних еколого-економічних проблем, розроблення системи вимог щодо санітарно-гігієнічних умов годівлі і утримування тварин, умов транспортування і технологічних умов переробки сировини, впровадження моніторингу доброякісності й біологічної цінності продуктів для дітей впродовж усього технологічного ланцюга. Удосконалення технології продуктів для дитячого харчування на сучасному етапі розвитку відбувається за такими напрямками: 1) забезпечення галузі сировиною в екологічно чистих зонах; 2) швидке і якісне первинне оброблення сировини та її транспортування в охолодженому стані до місця переробки; 3) теплове оброблення сировини та сумішей за ощадливих режимів для максимального збереження біологічно активних речовин; 4) конструювання збалансованих за хімічним складом продуктів комбінованого складу для дітей різного віку і стану здоров'я; 5) застосування нових видів хімічно інертних і зручних пакувальних матеріалів; 6) виключення впливу зовнішніх шкідливих чинників на екологічно чисту сировину впродовж технологічного процесу її перероблення та під час зберігання і реалізації екологічно чистої продукції [6, с.23-24].

З метою реалізації виокремлених напрямків Г.Є. Поліщук пропонує на державному рівні організувати спеціалізовану сировинну базу та створювати систему екологічного й технологічного моніторингу, що включає розроблення спеціальних заходів і технологій виробництва екологічно чистої продукції [5, с.24; 7, с.415].

Водночас, для розвитку сфери харчування необхідним вбачається модернізація потужностей виробників; систематичне підвищення кваліфікації кадрів; впровадження сучасних технологій та рецептур виробництва продукції для підвищення її якості конкурентоспроможності на ринку збуту.

В своїй науковій праці «Державне регулювання розвитку індустрії дитячого харчування» Н.А. Головіна відзначає, що у зв'язку з нестабільною економічною ситуацією в Україні, а також підвищення курсу долара, спостерігається тенденція зниження попиту на імпортну продукцію. За рахунок цього можна зміцнити позиції на ринку, а також збільшити частки виробництва вітчизняної продукції дитячого харчування [8, с.61].

Разом з тим, для підтримки вітчизняного товаровиробника продуктів харчування, на думку, Н.А. Головіної держава повинна вжити наступні адміністративні та економічні заходи: 1. Скасування норми

по обмеженню рівня рентабельності підприємств-виробників дитячого харчування. Можливо, лише залишити обмеження торгової надбавки. Адже дана норма стимулює виробників приховувати прибуток свого підприємства, збільшуючи статті витрат, а в складі холдингів такі підприємства і зовсім можуть бути збитковими, що по-перше не стимулює до розвитку саме підприємства, а по-друге, держава не доотримує податкових надходжень. 2. Введення пільг на ввезення обладнання для виробництва дитячого харчування або надання доступу до купівлі валюти і пільгового кредитування. 3. Співпраця існуючих виробників дитячого харчування з провідними науковими інститутами з метою покращення якісних властивостей своєї продукції та розширення асортименту. Також у ході такої співпраці необхідно налагоджувати випуск продукції для дітей з особливими потребами. 4. Надання державної підтримки малозабезпеченим сім'ям, а також самотнім матерям для купівлі продуктів дитячого харчування. Окрім цього, необхідним є відновлення роботи кухонь дитячого харчування, адже вони є найбільш зручним і доступним способом задовольнити попит на цю продукцію [9, с.78-79].

С. В. Прохорчук та Н. А. Головіна досліджують систему управління безпекою харчових продуктів на підприємстві. Відзначають, що для запровадження дієвої системи управління безпекою харчових продуктів необхідно насамперед навчання найвищого керівництва, групи НАССР, персоналу, що виконує роботи, які впливають на безпеку продуктів, та осіб, відповідальних за здійснення оперативного контролю. Найважливішим, на думку С. В. Прохорчука та Н. А. Головіна, є те, що в процесі запровадження системи управління безпекою харчових продуктів змінюється психологія працівників усіх рівнів, формується розуміння того, яким має бути сучасне управління організацією, щоб досягнути найбільшої результативності щодо забезпечення харчових продуктів. Особливістю впровадження НАССР на підприємствах сфери харчування є здатність адаптуватися до національних ринкових систем тієї чи іншої країни, що сприяє її гармонійному та ефективному впровадженню. Державна політика має бути спрямована на адаптацію його вимог до особливостей діяльності підприємств на ринку дитячого харчування [9, с.152].

Висновки. Таким чином, узагальнюючи наукові погляди науковців-адміністративістів щодо публічного адміністрування сфери харчування можемо визначити наступне: 1. сфера харчування є сферою публічно-правових відносин; 2. необхідним є адаптувати норми національного законодавства до норм та стандартів ЄС в сфері харчування; 3. стандартизація, сертифікація, ліцензування, контроль, нагляд, адміністративна відповідальність є дієвими засобами публічного адміністрування в сфері харчування; 4. вивчення міжнародного досвіду дає можливість удосконалення адміністративно-правового регулювання та розвитку сфери харчування в цілому, і сфери дитячого харчування зокрема; 5. принципово важливим для забезпечення виробництва та обігу харчових продуктів є забезпечення державного регулювання всього виробничо-продовольчо-споживчого ланцюга продуктів харчування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Запотоцька О.В. Управління сферою безпеки та якості харчової продукції в Україні : адміністративно-правове дослідження: монографія. К. : Видавничим центр «Кафедра», 2018. 400 с.
2. Маланчук Т.В. Проблеми адміністративно-правового регулювання торгівлі продуктами з маркуванням еко-знаками. *Правовий вісник Української академії банківської справи*. 2012. № 2(7). С.29-33. URL: https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream-download/123456789/52501/6/Malanchuk_Problemy.pdf
3. О некоторых особенностях развития рынка детского питания / З. В. Ловкис, Л. А. Мельникова, Е. И. Васенкова. *Пищевая промышленность. Наука и технология*. №3 (13). 2011. С. 3-8.
4. Справочник технолога молочного производства. Технология и рецептуры Т.6. Технология детских молочных продуктов / В. В. Кузнецов, Н. Н. Липатов. СПб.: ГИОРД, 2005. 512 с.
5. Поліщук Г. Є. Перспективи розвитку виробництва продуктів дитячого харчування в Україні. *Дитяче харчування: перспективи розвитку та інноваційні технології* : збірник праць Другої спеціалізованої науково-практичної конференції в рамках XVII Міжнародного форуму товарів і послуг для дітей «Baby expo», 9 вересня 2014 р. Київ : 2014. С. 22-25. URL: <http://dSPACE.nuft.edu.ua/bitstream/123456789/18133/1/3.pdf>
6. Матеріали 85 Ювілейної Міжнародної наукової конференції молодих учених, аспірантів і студентів "Наукові здобутки молоді – вирішенню проблем харчування людства у XXI столітті", присвяченої 135-річчю Національного університету харчових технологій, 11–12 квітня 2019 р. К.: НУХТ, 2019 р. Ч.1. 527 с.
7. Головіна Н.А. Стан та тенденції розвитку ринку дитячого харчування в Україні. *Бізнес-навігатор*. 2016. №1 (38). С.61-64. URL: http://business-navigator.ks.ua/journals/2016/38_2016/12.pdf
8. Головіна Н.А. Державне регулювання розвитку індустрії дитячого харчування. *Бізнес-навігатор*. 2017. № 1. С. 77-80. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bnav_2017_1_18
9. Прохорчук С. В. Головіна Н. А. Впровадження системи контролю за безпекою та якістю дитячого харчування: досвід та перспективи. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2018. Вип. 19. Ч. 2. С.148-152. URL: http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/19_2_2018ua/35.pdf

REFERENCES:

1. Zapototska, O.V. (2018). Upravlinnia sferoiu bezpechnosti ta yakosti kharchovoi produktsii v Ukraini: administrativno-pravove doslidzhennia. [Management of food safety and quality in Ukraine: administrative and legal research]. monohrafiia. 400. [in Ukrainian].

2. Malanchuk, T.V. (2012). Problemy administrativno-pravovoho rehulivannia torhivli produktamy z markuvanniam eko-znakamy. [Problems of administrative and legal regulation of trade in eco-labeled products]. *Pravovyi visnyk Ukrainської akademii bankivskoi spravy*. № 2(7). 29-33. Retrieved from: https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstreamdownload/123456789/52501/6/Malanchuk_Problemy.pdf [in Ukrainian].
3. Lovkis, Z.V., Melnikova, L.A., Vasenkova, E.I. (2011). O nekotoryih osobennostyah razvitiya ryinka detskogo pitaniya [On some features of the development of the baby food market]. *Pischevaya promyshlennost. Nauka i tehnologii*. №3 (13). 3-8. [in Russian].
4. Kuznetsov, V.V., Lipatov N.N. (2005). Spravochnik tehnologa molochnogo proizvodstva. Tehnologiya i retseptury [Handbook of dairy production technologist. Technology and recipes] T.6. Tehnologiya detskih molochnyih produktov 512. [in Russian].
5. Polishchuk, H. Ye. (2014). Perspektyvy rozvytku vyrobnytstva produktiv dytiachoho kharchuvannia v Ukraini. [Prospects for the development of baby food production in Ukraine]. *Dytiache kharchuvannia: perspektyvy rozvytku ta innovatsiini tekhnologii: zbirnyk prats Druhoi spetsializovanoi naukovo-praktychnoi konferentsii v ramkakh XVII Mizhnarodnoho forumu tovariv i posluh dlia ditei «Baby expo»*. 22-25. Retrieved from: <http://dspace.nuft.edu.ua/bitstream/123456789/18133/1/3.pdf> [in Ukrainian].
6. Naukovi zdotuky molodi – vyrishenniu problem kharchuvannia liudstva u XXI stolitti. (2019). [Scientific achievements of young people - solving the problems of human nutrition in the XXI century]. *Materialy 85 Yuvileinoi Mizhnarodnoi naukovo konferentsii molodykh uchenykh, aspirantiv i studentiv prysviachenoї 135-richchiu Natsionalnoho universytetu kharchovykh tekhnologii*, 11–12 kvitnia 2019 r. Ch.1. 415. [in Ukrainian].
7. Holovyna, N.A. (2016). Stan ta tendentsii rozvytku rynku dytiachoho kharchuvannia v Ukraini. [Status and trends of the baby food market in Ukraine]. *Biznes-navihator*. №1 (38). 61-64. Retrieved from: http://business-navigator.ks.ua/journals/2016/38_2016/12.pdf [in Ukrainian].
8. Holovyna, N.A. (2017). Derzhavne rehulivannia rozvytku industrii dytiachoho kharchuvannia. [Derzhavne rehulivannia rozvytku industrii dytiachoho kharchuvannia]. *Biznes-navihator*. № 1. 77-80. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bnav_2017_1_18 [in Ukrainian].
9. Prokhorchuk, S. V. Holovina, N. A. (2018). Vprovadzhennia systemy kontroliu za bezpechnistiu ta yakistiu dytiachoho kharchuvannia: dosvid ta perspektyvy. [Implementation of the system of control over the safety and quality of baby food: experience and prospects]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu*. Vyp. 19. Ch. 2. 148-152. Retrieved from: http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/19_2_2018ua/35.pdf [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 15.04.2022

УДК 351.745

DOI: 10.36550/2522-9230-2022-12-128-133

Роїк Владислав Артурович,

аспірант кафедри публічного управління та адміністрування

Національної академії внутрішніх справ

e-mail: roikv@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0002-7865-9032>

МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕПАРТАМЕНТУ ЗАХИСТУ ІНТЕРЕСІВ СУСПІЛЬСТВА І ДЕРЖАВИ ЯК СТРУКТУРНОГО ЕЛЕМЕНТУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

У статті продемонстровано, що метою діяльності органів Національної поліції України є результат, на досягнення якого спрямована вся їх діяльність. З'ясовано, що перша група науковців під метою діяльності Національної поліції України розуміє забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки та порядку. Висвітлено, що друга група правників вважаючи тотожними поняттями мету й завдання, визначає, що основними завданнями поліції є реалізація в порядку та в межах, передбачених законодавством, державної політики у сферах забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидія злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку. Наголошено, що метою діяльності Департаменту захисту інтересів суспільства і держави є забезпечення публічної (громадської) безпеки і порядку, охорона прав і свобод людини і громадянина, інтересів суспільства і держави, протидія злочинності, що є результатом його діяльності, який досягається через виконання покладених на нього завдань. Набула подальшого розвитку теза про те, що завдання поліції, виражаються у наданні поліцейських послуг у визначених сферах, при цьому мають програмний характер. Зауважено, що до головних завдань Департаменту захисту інтересів суспільства і держави належить здійснення державної політики у сфері охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави, що являє собою реалізацію комплексу організаційно-правових заходів, направлених на захист громадян, суспільства і держави від